

Eva Piquer

Ha creat Catorze.cat

Periodista cultural i escriptora, Eva Piquer (Barcelona, 1969) torna al que realment li agrada: aquesta setmana ha fet néixer una nova criatura, el magazín digital Catorze.cat, des d'on aspira a "fer i encomanar cultura". Arrenca en bona companyia

RUTH MARIGOT

“Estic tastant la llibertat de defensar la cultura”

◆◆◆◆◆ Ignasi Aragay

Reapareixes de cop i per partida triple, amb dos llibres –un retrat de Marta Rovira (Pòrtic) i el volum d'entrevistes *Catorze de cara al 2014* (Acontravent)– i amb el digital Catorze.cat. Com ha anat?

Les resurreccions ja ho tenen, això. Però no ha estat programat. És una coincidència. Com que som en vigílies de Sant Jordi han coincidit dos llibres que tenia entre mans, un que és molt meu (un recull de converses reposades amb gent que té coses a dir), i l'altre, sobre la Marta Rovira, un encàrrec de l'octubre del 2013.

I sobretot Catorze.cat.

Sí, aquesta és la reaparició de debò, i és la meva criatura. Vol ser una plataforma cultural: llibres, cinema, teatre, música, art... És més de creació que de seguiment de l'actualitat cultural. Neix amb el lema "Volem ser, fer i encomanar cultura". Perquè la cultura és una cosa que realment s'encomana, que crea addicció.

En quin públic penses?

No hi ha fronteres de públic. Entre els col·laboradors, la majoria són de la meva generació, però també n'hi ha de més joves. A alguns els he descobert a Twitter, com ara l'Andrea Jofre, @drudibuixa. És molt bona. És professora de violí, escriu molt bé. Després hi ha el Roc Casagran, que farà contes inspirats en notícies. O l'Anna Punsoda, filòsofa. En conjunt, són noms molt transversals: ideològicament, en la manera d'entendre la cultura, en el que fan... Tot això farà que arribem a públics diversos.

Qui més t'acompanya?

Manuel Baixauli fa contes il·lustrats per ell, Sílvia Bel recita poemes, Ignasi Blanch dibuixa una galeria de personatges, Lolita Bosch parla sobre el fet literari, Joan-Lluís Lluís i Matthew Tree fan un article a quatre mans, Elisenda Roca parla de gent que val la pena... I Jo-

“AMB CRISI SENSE LA CULTURA SEMPRE SURT. I JO VULL SER-HI PER EXPLICAR-LA”

an Dausà ens ha regalat l'estrena d'una cançó del seu segon disc. La cançó és *On seràs demà* i s'ha convertit en la banda sonora del naixement de Catorze.cat. I sí: demà serem on vulguem seguint el camí de defensar la cultura.

Quina cultura, com l'entens?

No l'entenc com una cosa elitista. La cultura pot interessar a tothom, no ha de fer por. I és, això sí, una cosa essencial. Hi ha evidències que cal repetir: és una eina de transformació i de cohesió social, ens fa millors com a persones, ens fa millors com a país, dóna sentit al que som. És allò que queda quan tota la resta s'ensorra o es trenca. Som els llibres que hem llegit, les cançons que hem escoltat, les pel·lícules que hem vist.

No has fet servir l'expressió *consum cultural*, tan en voga.

Si per consum entenem llegir, anar al teatre i al cine, benvingut sigui el

consum cultural. Però jo no parlo amb paraules tècniques, de polític.

Quin és el nexa que uneix els col·laboradors?

Com que és un projecte personal molt modest, volia sentir-me ben acompanyada. Per això he anat a buscar gent amb la qual em lligui certa complicitat. Però sense caure en la capelleta, i menys ara, en plena crisi. Ara el que toca és col·laborar, ajudar-se. Si no, no ens en sortirem. Vull pensar que es pot parlar de cultura amb esperit constructiu, en positiu, des de la il·lusió. No vull entrar en les polèmiques que ens fan més mal que bé. Si un llibre no val la pena, no en parlem.

Això és el que feia Joan Triadú.

Doncs el mateix. No vol dir que de tot el que parlem sigui magnífic i que siguem acrítics, però sí que anirem a defensar desacomplexadament la cultura. Serà un mitjà a favor de la cultura i en defensa de la cultura. La qualitat serà el filtre. Del que parlem, ja és una primera tria.

El primer dia vas començar entrevistant dos nous petits editors: Joan Carles Girbés i Eugènia Broggi.

Com ells, a Catorze.cat ens sentim petits però lliures. Estic tastant la llibertat de defensar la cultura.

Catorze.cat mirarà enfora?

Sí. Hi haurà enllaços a revistes culturals de prestigi. Serem ambiciosos. Que la gent sàpiga que aquí tenen una selecció del millor. I tindrem antenes arreu. Segur. La meva idea és anar teixint complicitats, fent xarxa, sense límits.

¿Catorze.cat o Núvol fan el paper que abans tenien les revistes?

Es un futur possible. No podem quedar-nos sense fer res. Ara s'està imposant una cultura de trinxeira, un teatre de resistència, com diu Estel Solé, que està portant *Animals de companyia* a les cases particulars perquè no trobava teatre. I se n'està sortint, sobretot perquè l'obra és bona i els actors també. La crisi no se'n va ni amb aigua calenta. Per això hem d'aprendre a conviure-hi. I a no tirar la tovallola.

Tampoc en el periodisme cultural. Com el veus?

No em veig amb cor de jutjar-lo, però en la cultura ja hi havia molta gent que malvivía i que ara ha de provar sort en altres terrenys. Sap greu que això passi. Crea desànim. I davant d'això la meva idea és fer una cosa en positiu, donar-me una oportunitat, a mi i als que s'hi han sumat. Em resisteixo a deixar de fer el que m'encanta i el que sé fer. Amb crisi o sense, la cultura sempre surt. I jo vull ser-hi per explicar-la.◆◆